

Înflorește-mi în obraji bujorii

Mirimirela

S-au adunat nori grei în suflet
Și plouă mocănește printre gene
Obrazul meu, un palid șevalet
Pe care, cât ai da în cremene

Un fals penel pictează-n grabă
Cascade, râuri repezi, valuri 'nalte
Ce dau năvală, tremură în barbă
De s-ar opri acolo-ncalte...

Dar curg șiroaie; trista-mi soartă
Fu să-mi hrănesc în zbor mândrii condori
Cu algele din Marea Moartă...
Ei, surzi și muți, pe cer pictează flori.

Obrazul meu, o lună plină
Adânc brăzdat de ploaia furibundă
Mai palid decât ceara în lumină
Agonizează-n lumea muribundă.

Mai vino, Doamne,-ntinde mâna
Alungă de pe cerul vieții norii
Și iartă-mă, nu mă abandona...
Hai, înflorește-mi în obraji, bujorii !